

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्रगोपाल श्रेष्ठ
आदेश

०७०-wo-०१८७

मुद्दा :- उत्प्रेषण मिश्रित परमादेश ।

जि. सप्तरी गा.वि.स.मलेठ वडा नं. ८ बस्ने स्व. सुनर (गोप) यादवको छोरा
वर्ष ४७ को बलराम यादव.....१

निवेदक

विरुद्ध

श्री पुनरावेदन अदालत राजविराज सप्तरी.....१

श्री सप्तरी जिल्ला अदालत राजविराज १

श्री सप्तरी जिल्ला अदालतको तहसिल फाँट.....१

विपक्षी

मालपोत कार्यालय सप्तरी राजविराज १

जिल्ला सप्तरी मलेठ न.पा.वडा नं ८ बस्ने स्व. परशुराम यादवको मु.स.गर्ने

निज की पत्नी सुमित्रा देवी यादव १

ऐ.ऐ बस्ने स्व. सुनर यादवको छोरा अं. वर्ष ४० को रामेश्वर यादव.....१

नेपालको अन्तरिम संविधान २०६३ को धारा ३२ तथा धारा १०७ अनुसार यस
अदालतको असाधारण अधिकार क्षेत्र अनुसार दायर भै निरणयार्थ पेश हुन आएको प्रस्तुत
रिट निवेदनको संक्षिप्त एवं ठहर यस प्रकार छ :-

हाम्रो पिता स्व.सुनर यादवको जेठी पत्नी धर्मपती निजको एकमात्र छोरा दुखि
यादव पिताकै जिवनकालमा धर्मवती स्वर्गवास भएको दुखि यादवले आफ्नो अंशभाग
छुट्याई लिएका छन् । पिता सुनर यादवले त्यसपछि हामी आमा देवसुनेरसँग विवाद

गरी निजको तर्फबाट तीन छोरोमा जेठा स्व. परशुराम यादव माहिला म निवेदक बलराम यादव र कान्छा विपक्षी रामेश्वर यादवको जायजन्म भएको हो ।

म निवेदकले पिता सुनर यादव जिवित छदै एकासंगोलमा बस्न नसकि पिता सुनर यादव आमा देवसुनेर तथा दाजु परशुराम भाई रामेश्वर यादव समेत उपर २०५० सालको सा.दे.नं. ३१८० को अंशदर्ता मुद्दा दिई २०५४/११/३१ मा ४ भागको एक भाग अंशवण्डा हुने गरी निर्णय भएको छ ।

स्व.आमा देवसुनेर यादवलाई दाजु परशुराम यादव र भाई रामेश्वर यादवले खान लाउन समेत नदिई बारम्बार कुटपिट गरी घरबाट निकाला गरेकोले आमा देवसुनेर यादवले वनिवृतो गरी घर बाहिर निजहरूसँग चुलो मानो छुट्याई अलग भिन्न बसी सम्बत् २०५९ सालको सा.दे.नं. २५५७ को अंशदर्ता मुद्दा दाजु परशुराम यादव र भाई रामेश्वर यादव समेत उपर २०५९/१२/१२ गते सप्तरी जिल्ला अदालतमा फिराद गरेकोमा फिराद परेको अघिल्लो दिन अर्थात् २०५९/१२/११ गतेलाई आमा देवसुनेर यादव, यादव समेतको बीचमा मानो छुट्टिएको मिति कायम भई २०६१/०२/०४ मा आदेश भएको छ । सो मुद्दामा आमा देवसुनेरले तायदाती फाँटवारी आफैले पेश गर्नु भएको छ ।

सा.दे.नं. ३२९२ को मुद्दामा २०६७/०३/१६ गते फैसला भईसकेपछि आमाको २०६७/०७/२५ मा स्वर्गवास भएकोमा दाजु परशुराम यादवले आमा देवसुनेरको तीन भागको एक भाग अंश निजको अपुताली परेकोले अपुताली हककायम गरी पाउँ भनि सप्तरी जिल्ला अदालतमा CP-१०३१ को मुद्दा २०६८/१०/२४ मा दर्ता गराएको छ । म निवेदकले समेत सप्तरी जिल्ला अदालतमा आमा देवसुनेरको अंशभागको तीन भागको एक भाग मेरो अपुताली परेकोले अपुतालीको १,२ नं. र अंशवण्डाको १४ नं. बमोजिम अपुताली अंशहक कायम गरी मेरो नाउँमा दर्ता गरी पाउँ भनि २०६८/०८/२८ मा नै CP-७५१ को मुद्दा दर्ता गराएको छ ।

दाजु परशुराम यादवले वादी रामेश्वर यादव भएको सा.दे.नं. ३२९२ को अंशदर्ता मुद्दा फैसला अन्तिम नहुँदै अपुताली अंशहक कायम मुद्दा अदालतमा दायर भई राखेको अवस्थामा विगो नं. १७३ को अंश दर्ता वण्डा छुट्याई पाउँ भनि सप्तरी जिल्ला अदालतको तहसिल फाँटमा निवेदन दिएका रहेछन् ।

मेरो र दाजु परशुरामले दिएको अपुताली अंशहक कायम मुद्दा सप्तरी जिल्ला अदालतमा विचाराधिन भएको अवस्थामा विगो मिसिलबाट, मुद्दा चल्दाचल्दै अंशियार थपघट भएकोले जिल्ला अदालत नियमावली २०५२ को नियम ७८ख (१)(२) लाई आधार बनाई विपक्षी परशुराम यादवको मु.स.गर्ने सुमित्रादेवी यादव र रामेश्वर यादव मात्रलाई आमाको अंशभागको सम्पत्ति दुई भाग लाग्ने भनि सप्तरी जिल्ला अदालतबाट २०६८/१२/२४ मा आदेश भएको र न्यायिक विचाराधिनको विषयलाई प्रत्यक्ष असर पुऱ्याई उल्लिखित सप्तरी जिल्ला अदालतको २०६८/१२/२४ र त्यसलाई सदर गर्ने गरेको पुनरावेदन अदालत राजविराज सप्तरीको मिति २०६९/०२/०५ को आदेश समेत संविधान तथा कानून प्रतिकुलको भएकोले उक्त आदेश उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरी पाउँ र विपक्षीहरूको नाममा सर्वोच्च अदालत नियमावली २०४९ को नियम ४१ बमोजिम अन्तरिम आदेश समेत जारी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको रिट निवेदन ।

यसमा के कसो भएको हो? निवेदकको माग बमोजिमको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो? जारी हुनु नपर्ने कुनै आधार र कारण भए यो आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटोको म्याद बाहेक १५ दिन भित्र सम्बन्धित मिसिल साथ राखी महान्यायाधिवक्ताको कार्यालय मार्फत लिखित जवाफ पठाउनु भनी रिट निवेदनको १ प्रति नक्कल साथै राखी विपक्षी पुनरावेदन अदालत, राजविराज समेतलाई म्याद सूचना पठाई त्यसको बोधार्थ महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमा पठाई दिनु । निवेदकको माग बमोजिमको आदेश जारी हुनु नपर्ने कुनै आधार र कारण भए यो आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटोका म्याद बाहेक १५ दिन भित्र लिखित जवाफ लिई आफै वा आफ्नो प्रतिनिधि मार्फत उपस्थित हुनु भनी रिट निवेदनको १ प्रति नक्कल साथै राखी विपक्षी परशुराम यादवको मु.स.गर्ने सुमित्रादेवी यादव समेतलाई म्याद सूचना पठाई लिखित जवाफ आएपछि वा अवधि

नाघेपछि नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने मिति २०७०/०५/०९ को यस अदालत एक न्यायाधीशको इजलासबाट भएको आदेश ।

आमाको नाममा रहेको जग्गाहरु समेतमा मेरो समेत अंश लाग्ने भएको हुँदा वण्डा छुट्याउने कार्य मुलतवीमा राखी पाउँ भनी यी निवेदक बलराम यादवले २०६९/०६/१९ मा निवेदन गरेकोमा तहसिल शाखाबाट मुलतवीमा राख्न नमिल्ने भनी आदेश भएको, सो आदेश बदर गरी पाउँ निजले द.सं. ६१ नं. बमोजिम निवेदन गर्दा इजलासबाट तहसिलदारको आदेश बदर गर्नु परेन भनी मिति २०६९/०१/२७ मा आदेश भई सो आदेश समेत बदर गरी पाउँ भनी निजले अ.वं. १७ नं. बमोजिम पुनरावेदन अदालत राजविराजमा निवेदन गरेकोमा यस अदालतबाट भएको आदेश बदर गर्नु नपर्ने भनी २०७०/०४/०८ मा आदेश भएको हो । यस अदालतबाट भएका काम कारवाहीहरु कानून बमोजिम नै भएको हुँदा यस अदालतका कुनै आदेश वा कारवाहीले विपक्षीको कुनै प्रकारको हक हनन नभएको हुँदा निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको सप्तरी जिल्ला अदालतको तर्फबाट परेको लिखित जवाफ ।

यस अदालतको आदेशबाट निवेदकको संविधान तथा कानून प्रदत्त हक अधिकारमा आघात पुगेको अवस्था नहुँदा रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत राजविराजको तर्फबाट परेको लिखित जवाफ ।

श्री सप्तरी जिल्ला अदालतको मिति २०६८/१२/२४ को आदेश बदर गर्न गराउन विपक्षी १७ नं. निवेदन लिई श्री पुनरावेदन अदालत राजविराजमा गएकोमा श्री पुनरावेदन अदालतबाट सो शुरु तहको आदेश मिति २०६९/०२/०५ मा सदर भई अन्तिम आदेश भएकोमा श्री पुनरावेदन अदालतको उक्त आदेशमा विपक्षीले तत्काल चित्त बुझाई बसी रहेको र विपक्षीद्वारा दायर दर्ता भएको शुरु तहको अपुताली तथा अबण्डा जग्गा वण्डा मुद्दा श्री सप्तरी जिल्ला अदालतबाट मिति २०६९/११/१४ मा विपक्षीलाई हराई फैसला भएपछि उक्त फैसलाको नक्कल मिति २०७०/०४/२७ मा लिए पनि सो मितिले रिट गर्ने म्याद सृजना भएको भनी विपक्षीले श्री पुनरावेदन अदालतको मिति २०६९/०२/०५ का आदेश बदर गर्न १ वर्ष ३ महिनापछि मात्र

प्रस्तुत रिट निवेदन लिई आएको देखिन्छ । पुनरावेदन अदालतमा आफैले दर्ता गरेको १७ नं. निवेदनमा आफ्ना विरुद्धमा आदेश भई सकेपछि पनि मुद्दामा नियमित तारेखमा रहेका विपक्षीले चित्त बुझाई बसेको स्पष्ट अवस्थामा मुल मुद्दाको फैसलाको परिणाम विचार गरी प्रस्तुत रिट निवेदन गरेकोमा युक्ति युक्त कारण विना र नियतवस अत्यधिक, बिलम्ब गरी दायर दर्ता भएको प्रस्तुत रिट निवेदन बिलम्बको सिद्धान्तको आधारमा प्रथम दृष्टिमाै खारेजयोग्य छ ।

विपक्षी बलराम यादवले पिता सुनर यादव जीवित छदै २०५० सालमा सा.दे.नं.३१८० को अंश दर्ता मुद्दा गरी २०५४/११/०३ को फैसलाबाट फैसला कार्यान्वयन गराई अंश दिलाई छुट्टि भित्र भई सकेको अवस्थामा बाँकी ३ जना अंशियार मध्ये आमा देव सुनेर, दाजु परशुराम यादव र म रामेश्वर यादव बीच आपसमा चलेको अंश मुद्दाहरु फैसला भए पनि कार्यान्वयन नहुँदै मिति २०६७/०७/२५ मा आमा देव सुनेर यादवको मृत्यु भएको अवस्थामा उक्त फैसला बाँकी अंशियार मध्ये परशुराम यादव समेतको मृत्यु भएकोले निज परशुराम यादवको मु.स.गर्ने एकाघरकी पत्नी मेरी भाउजु सुमित्रादेवी र म रामेश्वर यादव गरी २ जना अंशियारलाई तायदातीमा उल्लिखित सम्पत्ति जिल्ला अदालत नियमावली २०५२ को नियम ७८ ख(१)(२) बमोजिम वण्डा छुट्याई दिने गरी भएको शुरु सप्तरी जिल्ला अदालतको मिति २०६८/१२/२४ को आदेश र सो आदेश उपर १७ नं. निवेदन सुनी श्री पुनरावेदन अदालत राजविराजबाट भएको मिति २०६९/०२/०५ को कानून बमोजिम गर्नु भनी भएको आदेशमा कुनै कानुनी त्रुटी नभएको स्पष्ट छ । फैसलाले अंश छुट्टिएकोमा सोको कार्यान्वयन नहुन्जेल अंशियारहरु छुट्टिएको मात्र समेत मिल्दैन । विपक्षी बलराम यादव २०५० सालको सा.दे.नं. ३१८० को अंश मुद्दाको कार्यान्वयन भई छुट्टि भित्र भएको अवस्थामा निज बलराम यादवले अंशवण्डा हुन बाँकी आमा देवसुनेर यादव, दाजु परशुराम यादव र म रामेश्वर यादव बीचको अंश विवादमा मिसिन र सोबाट आमाको भाग खोज्न मिल्ने होइन । यस्तो अवस्थामा अपुतालीको प्रश्न नै श्रृजना नहुने हुँदा श्री पुनरावेदन अदालतको २०६९/०२/०५ को आदेश कानून सम्मत रहेकोले झुठा रिट निवेदन

खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको विपक्षी रामेश्वर यादव र सुमित्रा यादवको एकै व्यहोराको छुट्टाछुट्टै लिखित जवाफ ।

नियम बमोजिम दैनिक मुद्दा पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा निवेदकको तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान अधिवक्ता प्रकाश के.सी. तथा अधिवक्ता भवेश गौतमले निवेदकको समेत अपुतालीमा अंश हक लाग्ने जग्गा विपक्षीले अंश दर्ता मुद्दामा विगो छुट्याउने सिलसिलामा विगो नं. १७३ मा भएको काम कारवाहीबाट विचाराधिन मुद्दामा समेत असर पारेकोले उक्त विगो नं. १७३ को विगो मिसिलमा भएका काम कारवाहीहरू समेत बदर गरी निवेदकको अपुतालीबाट श्रृजित अंश हक सुरक्षित गरी पाउँ भनि बहस प्रस्तुत गर्नु भयो ।

विपक्षीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता सनद देवकोटाले निवेदकले २०५० सालमा नै अंश मुद्दा गरी आफ्नो भाग छुट्याई लिएका र अहिले बाँकी देवसुनेर यादव, परशुराम यादव तथा रामेश्वर यादव बीचको अंशको विवादमा मिसिन आई सोबाट आमाको अंश भाग खोज्न आउनु मिल्ने होइन तसर्थ झुठ्ठा रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भनी बहस प्रस्तुत गर्नु भयो ।

विद्वान कानून व्यवसायीहरूको बहस जिकिर समेत सुनी प्रस्तुत रिट निवेदनमा निवेदक बलराम यादवको आमा देवसुनेरका नामको सम्पत्तिमा हक लाग्ने हो होइन र माग बमोजिमको रिट निवेदन जारी हुनुपर्ने हो होइन भन्ने सम्बन्धमा नै निर्णय दिनु पर्ने देखियो ।

निर्णय तर्फ विचार गर्दा पिता स्व. सुनरदेव यादवका दुई श्रीमतीमा जेठी तर्फ एक छोरा दुखी यादव रहेको कान्छी देवसुनेर तर्फ हामी ३ भाई छोराहरूमा जेठा परशुराम , माहिला म बलराम तथा कान्छा विपक्षी रामेश्वर रहेकोमा दुखी यादव पहिले नै छुट्टिभिन्न भई बसेको र हाम्रो आमा तर्फको हाँगाको म बलरामले २०५४/११/३१ मा पिता जिवित छँदै अंश मुद्दाबाट छुट्टिभिन्न भई बसेको थियौ । भाईहरू आमा देवसुनेरसँग अंश मुद्दा गरी अंशवण्डा भई सकेकोमा आमाको हाल कालगतीले मृत्यु भएको अवस्था हुँदा आमाको नामको अवण्डा जग्गामा मेरो पनि अपुताली हक लाग्ने हुँदा सो सम्पत्ति मुलुकी ऐन अपुतालीको १, २ नं. तथा अंशवण्डाको महलको १४ नं. बमोजिम अपुताली

अंशहक कायम गरी पाउँ भनि सप्तरी जिल्ला अदालतमा दायर गरेकोमा सो मुद्दा विचाराधिन रहेकै अवस्थामा दाजु परशुराम यादवले दण्ड सजायको ४६ नं. को विपरित तहसिल फाँटमा दिएको विगो नं. १७३ को विगो मिसिलबाट आफू बादी र रामेश्वर यादव प्रतिवादी भएको अंश मुद्दाको फैसला बमोजिम स्व. परशुरामको मु.स.गर्ने सावित्रीदेवी यादव र रामेश्वर यादवलाई मात्र २ भाग लगाई छुट्याई दिएको र सो उपर मैले पुनरावेदन अदालत सप्तरीमा निवेदन गरेकोमा शुरूको दुई भाग अंश छुट्याउने निर्णय नै सदर गरेकोले उक्त कार्य उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरी पाउँ भन्ने मुख्य निवेदन जिकिर रहेकोमा विपक्षी बलराम पिता समेत जिवित छंदै २०५० सालमा नै छुट्टिभिन्न भएको र आमा र हामी स्व. दाजु परशुराम तथा म रामेश्वर बीचमा चलेको अंश मुद्दा फैसला भएको भएतापनि कार्यान्वयनको अवस्था बाँकी हुँदै आमाको मिति २०६७/०७/२५ मा मृत्यु भएकोले कानून बमोजिम हामीहरुलाई अपुतालीको व्यवस्थाले प्राप्त सम्पत्ति हुँदा निवेदन जिकिर झुठ्ठा भएकोले खारेज गरी पाउँ भन्ने विपक्षीहरुको लिखित जवाफ पर्न आएको देखिन्छ ।

प्रस्तुत रिट निवेदनमा निवेदक बलराम यादवले पिता सुनर यादव जिवित छँदै सुनर यादव समेत आमा देवसुनेर तथा दाजु परशुराम यादव तथा भाई रामेश्वर यादवलाई विपक्षी बनाई अंश मुद्दा दिई सा.दे.नं. ३१८० को अंश मुद्दाबाट मिति २०६४/११/३१ मा ४ भागको १ भाग अंश बुझि लिई सकेको कुरालाई स्वीकारै गरेको देखिन्छ । त्यसपछिका घटना क्रमहरुबाट पिताको मृत्यु हुन गएको आमा देवसुनेरले दाजु परशुराम यादव र भाई रामेश्वर यादवसँग मिति २०५९/१२/१२ मा सप्तरी जिल्ला अदालतमा अंश मुद्दा दायर गरी मिति २०६७/०३/१६ मा उनीहरु बीचको अंश मुद्दा फैसला भई सकेको छ भने आमा देवसुनेरको मिति २०६७/०७/२५ मा स्वर्गवास भएको भन्ने मिसिलबाट देखिन आएको छ । यी निवेदक २०५४ सालमा नै छुट्टि भिन्न भई बसेका र धेरै समयपछि आमा र भाईहरुको बीचमा पनि अंश मुद्दा चलेकै थियो त्यसैले आमाको भागको सम्पत्तिमा मेरो अपुताली हक लाग्ने हो भनि जिकिर लिनु न्यायसंगत देखिदैन ।

त्यस्तै गरी प्रस्तुत मुद्दाको विषय फैसला कार्यान्वयनको सिलसिलामा आई पुगेको अवस्थामा अंशियारको घटबढ भएको अवस्था हो । अंश छुट्याउँदाको अवस्थामा अंशियारको संख्या घटबढ भएमा के गर्ने भन्ने सम्बन्धमा जिल्ला अदालत नियमावली २०५२ को नियम ७८ ख(२) को व्यवस्थालाई मध्यनजर गर्नु पर्ने हुन्छ । **अंशियार संख्या घटबढ भएको वा पहिले तायदाती फाँटवारीमा परेको वण्डा लाग्ने ठहर फैसला भएको सम्पत्तिमा घटबढ भएको देखिन आएमा सोही मिसिलबाटै अंशियार संख्या र वण्डा लाग्ने सम्पत्ति यकिन गरी कानूनको रित पुन्याई अंश वण्डा गरि दिनु पर्छ**” भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको पाइन्छ । उक्त कानूनी व्यवस्थाको भावनालाई केलाउँदा समेत अंश वण्डा गर्नु पर्ने भनेको आमा देवसुनेर यादव र छोराहरु परशुराम यादव तथा रामेश्वर यादवको बीचमा नै अंशवण्डा गर्नु पर्ने हो । यी निवेदक बलराम यादव २०५४ सालमा नै छुट्टि भित्र भएको भन्ने निजको रिट निवेदनबाटै प्रष्ट हुन आएको छ । तसर्थ जिल्ला अदालतले अंशियार मध्येकी आमा देवसुनेरको मृत्यु भई सकेपछि अन्य दुई जना अंशियारका बीचमा सम्पत्ति वण्डा लाग्ने स्पष्ट देखिन आउँछ । परशुराम यादवको समेत कालगतिले मृत्यु भई सकेको अवस्थामा निजकी श्रीमती सुमित्रादेवी र रामेश्वर यादवका बीचमा वण्डा छुट्याउने गरी जिल्ला अदालतको तहसिल शाखाबाट भएको आदेशलाई अन्यथा भन्न सकिने अवस्था समेत देखिँदैन । त्यसै गरी शुरु सप्तरी जिल्ला अदालतबाट तायदातीमा उल्लिखित सम्पत्ति जिल्ला अदालत नियमावली २०५२ को नियम ७८ ख (१)(२) बमोजिम वण्डा छुट्याई सकेपछि मुलुकी ऐन अ.व. १७ नं. बमोजिम पुनरावेदन अदालत राजविराज समेतबाट मिति २०६९/०२/०५ मा उक्त आदेश सदर भएको देखिन्छ । उक्त आदेश भईसकेपछि यी निवेदक लामो समय बेवास्ता गरी विलम्ब गरी अदालत प्रवेश गरेको देखिन्छ । आफ्नो अधिकार प्रति बेलैमा अग्रसर नभई बेवास्ता गर्नेलाई विलम्बको सिद्धान्तले पनि रोक्दछ ।

त्यसै गरी फैसला कार्यान्वयनको सिलसिलामा विचाराधिन मुद्दालाई असर पर्ने गरी उत्प्रेषणको आदेश जारी हुन सक्दैन । फैसला कार्यान्वयन गर्ने निकायले गरेको काम कारवाहीमा उत्प्रेषण जारी हुन सक्ने अवस्था एका तर्फ देखिँदैन भने अर्को तर्फ यी निवेदक ०५४ सालमा छुट्टा भित्र भै बसेको आमासंग नै संगोलमा नरहेका निवेदकले

आमाको अपुताली हक पाउने अवस्था नै नदेखिकोले यी निवेदकको हकमा कानूनको त्रुटी, व्याख्यामा त्रुटी भएको प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त विपरित काम कार्यवाही भएको मानी उत्प्रेषणको आदेश जारी हुने अवस्था परेन । रिट निवेदन खारेज हुने ठहर्छ । प्रस्तुत रिट निवेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी नियमानुसार मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत:- राम प्रसाद बस्याल

कम्प्युटर टाइप गर्ने :- रुपा महर्जन

इति सम्बत् २०७१ साल चैत्र १५ रोज ०१ शुभम्.....

